

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש יעיבש םויל ףסומ תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

בְּעִבּוֹר דָּוָד עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פָּנַי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי
לְכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ
מֵאֲשֶׁר: הֲרָכִיחַ דְרָכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יי
אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֶבֶה חַדְשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְמָם:

ס"ז אומר ח"ק וס"כ נחפליין חפלת מוקף.

ת פ ל ת מ ו ס ר

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:
אֲדָנִי שֹׁפְטֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקִיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי
כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵהֶלְךָ. מְלַךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ
יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: *

* קדושה לש"ן

Preisen wollen deine Macht wir und heiligen, in der trauten Rede-
weise der heiligen Seraphim, die in heiliger
Verklärung deinen Namen heiligen,
wie durch deine Propheten es verzeichnet
ist: und Einer rief dem Andern zu
und sprach:

קדוש. Heilig, heilig, heilig ist der
Heerschaaren Gott, voll ist die ganze
Erde seiner Majestät!

Seiner Herrlichkeit ist voll die
Welt; darob fragen seine Diener Einer
den Andern: wo ist anzugeben die Stätte
seiner Herrlichkeit! Um und um sich
wendend, rufen sie: Er sei gepriesen!

חַוּן גְּעַרְיָצָךְ וְנִקְדִּישְׁךָ. בְּסוֹד
שֵׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּקַדִּישִׁים
שִׁמְךָ בְּקֹדֶשׁ. בְּכַתוּב עַל יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קו"ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ
בְּכוֹדוֹ:

קַהַל בְּכוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו
שׂוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵיזָה מְקוֹם
בְּכוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
 ברוך אתה יי האל הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת:

ברוך. Gepriesen sei die Herrlichkeit Gottes, in jeglichem Standpunkte.

ממקומו. Möge er doch in seiner Allgegenwart erbarmensvoll sich zuwenden und spenden seine Guld dem Volke, die die Einheit seines Namens Abends und Morgens, mit jedem Tage aufs Neue anerkennen, und in liebevoller Hingebung zweimal durch das „Schema“ ihm huldigen.

שמע. Höre, Israel, der Ewige ist unser Gott — Gott ist nur ein Einziger!

אחד. Einzig ist er, unser Gott, er ist uns Vater, ist uns König, ist uns Retter, er wird zum zweiten Male in Gegenwart aller Lebenden die Kunde senden, „Euch zum Gotte zu sein.“

אני. Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר. Mächtiger! Du nur bist als Allmacht anerkannt! Ewiger, unser Herr, wie verherrlicht ist dein Name auf dem ganzen Erdenrunde! Und der Ewige wird als König anerkannt auf der ganzen Erde, an jenem Tage wird Gott als einzig gefeiert und „Einziger“ genannt.

Auch in deinen heiligen Urkunden lautet die Verheißung wie folgt:

„Der Ewige wird immerwährend regieren, dein Gott, Zion, für und für. Lobet Gott.“

חן לדור דור בגיד גדלה. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו:

קהל ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

ק"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

קהל אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיזר לקם לאלהים:

ק"ח אני יי אלהיכם:

קהל אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמה בכל הארץ. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ק"ח ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

והתקלנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון. את יום
(השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו
(באהבה) מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

Allein, ob unserer Fehl-
tritte, mußten aus unserm Lande
wir wandern, und zogen wir selbst
die Entfernung aus unserem Erd-
reiche uns zu, und nimmer vermö-
gen wir es, hinzuwallen, zu er-
scheinen und uns zur Anbetung
hinzuwerfen vor dir, im Hause
deiner Wahl, in jenem hehren und
geheiligten Tempel, der nach dei-
nem Namen wird genannt, ob der
zügellofen Macht, die an deinem
Heiligthume sich hat vergriffen.
O daß es dir gefallen möge, Ewi-
ger, unser und unserer Väter Gott,
erbarmensvoller König, dich wieder
unser und deines Heiligthumes,
in deiner unendlichen Milde zu
erbarmen, mögest in Bälde du es
wieder erbauen und mit höherer
Glorie es umstrahlen! Unser Vater
und König! mögest du bald die
Herrlichkeit deiner Regierung über
uns offenbaren, deine Hoheit durch
uns vor den Augen aller Lebenden
entfalten. Nimm freundlich unsere
Zerstreuten aus der Völker Mitte
auf, und unsere auseinander Ge-
bannten, führe aus allen Zonen des
Erdfreises zusammen. Bringe nach

ומפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנחנו
יכולים לעלות ולראות
ולהשתחוות לפניך
ולעשות חובתינו בבית
בחירתך בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך
עליו מפני תיך השלוחה
במקדשך: יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו מלך רחמן
שתשוב ותרחם עלינו ועל
מקדשך ברחמיך הרבים
ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו: אבינו מלכנו. גלה
כבוד מלכותך עלינו
מהרה והופע והנשא
עלינו לעיני כל חי. וקרב
פזורנו מבין הגוים.
ונפוצותינו כגם מירכתי

Zion, deiner Stadt, im Jubelsange uns, und nach Jerusalem, der dir geweihten Stätte, um immerwährende Freude uns zu gewähren. Auf daß dort wir wieder die Opfer unserer Pflicht dir spenden, die täglichen, ihrer Anordnung, und die Mussaph-Opfer, ihrer Vorschrift gemäß, (und das Mussaph-Opfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaph-Opfer des Festes der ungesäuerten Brode werden dort wir dir weihen und darbringen in Liebe, ganz wie dein Wille es angeordnet, wie du in deiner Lehre es uns vorgeschrieben hast durch deinen Diener Moses, dem aus dem Munde deiner Herrlichkeit es eingegeben ward, wie folgt:

(Für den Sabbath.)

וביום השבת. Und am Ruhetage, zwei einjährige Lämmer ohne Leibesfehler und zwei Zehntel feines Mehl zum Speiseopfer, mit Dehl eingerührt, sammt der Bergießungsspende. Dies sei das Ganzopfer für den Ruhetage, an jeglichem Sabbath, nebst dem Ganzopfer und der Bergießungsspende.

והקרבתם. Da müßt ihr darbringen ein Feueropfer dem Ewigen zu Ehren: Stiere, junge Kinder, zwei, einen Widder, sieben Lämmer, einjährige, ohne Fehler, auf daß sie euch angerechnet werden.

ומנחתם. Und ihr Mehl- und Trankopfer, der Verordnung gemäß: Drei Zehntel für jeglichen Stier, zwei Zehntel für den Widder, ein Zehntel für jedes Lamm, und Wein, wie das ge-

מוסף ליום שביעי של פסח

אָרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ
בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-
קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֹדְרָם וּמוֹסְפִים
כְּהַלְכֹתָם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
(וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ.
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֵלֵינוּ
בְּחֹרְתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

לִסְבַח וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עַל־תְּ שַׁבַּת
בְּשִׂבְחָה עַל-עַל־תְּ הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: זֶה
קַרְבַּן שַׁבַּת וְקַרְבַּן הַיּוֹם כְּאָמֹר:

וְהִקְרַבְתֶּם אֶשְׁה עֹלָה לִי
פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
אֶחָד. וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
כְּמִדְבַר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֶּשׂ וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ.

wöhnliche Trankopfer, einen Bock zur Sühnung, und zwei tägliche Opfer ihrer Anordnung gemäß.

(Für den Sabbath.)

שמחו D mögen doch deiner Herrscherwaltung sich freuen, die den Sabbath beachten und ihn, „Luft der Seele“ nennen, alle, die zu dem Volke gehören, welches den Sabbath heiligt, mögen sie an der Fülle deiner Allgüte sich ergötzen; und zwar am siebenten Tage, den du wohlwollend bevorzuget und geheiligt, welchen „den würdigsten der Tage“ du benanntest, zum Andenken, an das Werk der Urschöpfung.

אלהינו. Unser und unserer Väter Gott! Erbarmensvoller König! erbarme dich unser! Allgütiger Gnadenspende, wende erhörend dich uns zu, laß in der Fülle deines Erbarmens dein Wohlwollen uns wieder angeedeihen, um der Väter willen, die deinem Willen nachgelebt. Erbaue deinen Tempel wieder, wie ehemals, und begründe dein Heiligthum auf seine einstige Stätte; gewähre den Anblick seines Baues und erfreue durch seine Wiederherstellung uns, und setze wieder ein die Priester in ihren Dienst und die Leviten bei ihrem Sange und Saitenspielen, und Israel führe wieder nach ihrem einstigen Wohnsitze. Auf daß dahin wir wieder zu wallen vermögen, wir dort erscheinen und uns zur Anbetung vor dir hinwerfen, an den drei Wallfahrtsfesten. Wie in deinem Lehrbuche es vorgeschrieben ist: Dreimal im Jahre soll jegliche Mannsperson bei dir erscheinen vor dem Ewigen, deinem Gotte, an dem Orte, den er erwählen wird: am Feste der ungesäuerten Brode, am Wochenfeste und am Laubhüttenfeste; und nimmer soll man leer erscheinen vor dem Ewigen; sondern Jeglicher nach Maßgabe seines

ושעיר לזבח. ושני תמידים כהלכתם:

(לשבת) ישמחו במלכותך. שומרי שבת וקוראי עונג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותך קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו
מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו
שובה אלינו בהמון רחמך
בגלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך בביתחלה וכונן
מקדשך על מכוננו והראנו
בבנינו ושמחנו בתקונו
והשב כהנים לעבודתם
ולוים לשירם לזמרים
והשב ישראל לגויהם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלש פעמי רגלינו
ככתוב בתורתך שלוש
פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יי אלהיך
במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבעות
ובחג הסוכות ולא יראה
את פני יי ריקם: איש

Bermögens, nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den er dir gespendet hat.

בְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַת יי
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשם אלהינו
ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן הֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂשׂוֹן (שֶׁבַת ו)
מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וַיְשַׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדֵּשׁ (הַשֶּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

(Das Seder Dvcken ist am Ende des Theiles zu finden.)

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם וְהַשִּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבַּל בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה
לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְרַצוֹן
בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרַצוֹן:

מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל-בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְתִקְדוּשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
בֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתִקְיַמְנוּ וְתַאֲסֹף
גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְּשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
תְּקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹנֶךָ וְלַעֲבָדֶךָ
בְּלִבְבֵּי שָׁלֵם עַל שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ: בְּרוּךְ אַל הַחוֹדָאוֹת:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ. וְגַם פָּר תִּהְלֶתֶךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל
עֵת עָרַב וּבִקְרָר וְצָהָרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ
חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיַּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל
יִשְׁוֹעַתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲרָה
לְהוֹדוֹת:

חזן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְגִיּוֹ כַהֲנָיִם

עם קדושיה פאמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך
ויהנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברבנו אבינו פלנו פאחד באור פניך פי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחסד ושלום ושוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל-
עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרהוק נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך.
הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי
צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Der Vorbeter wiederholt die תפלה mit קדושת נעריך, dann ganz קדיש, hernach wird
געזאגט עלינו אין כאלהינו.

אין כאלהינו. אין כאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו: מי
כאלהינו. מי כאדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו.
נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו.
ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו.
אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו: אתה
הוא שהקטירו אבותינו לפניה את קטורת הפמים:

פטום הקטרת הצרי והצפורן החלבנה והלבונה. משקל
שבעים שערים מנה: מר וקציעה שבלת גרד וכרפם משקל
שששה עשר ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה
שלשה. וקנמון תשעה. בורית ברשינה תשעה קבין. יין קפריסין

סֵאִין תִּלְתָּא. וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אִין לֹא יִין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר
 חוֹרִין עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רַבַּע הֶקֶב. מַעְלָה עֲשָׂן כָּל שְׁהוּא:
 רַבִּי נְתַן אֹמֵר אֵף כִּפְתַּת הִירְדֵן כָּל שְׁהוּא וְאִם נְתַן בָּהּ דְּבִשׁ
 פְּסָלָה. אִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהּ חֵיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אֹמֵר הַצְּרִי אִינוּ אֵלָא שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֲצֵי הַקִּמָּף: בְּרִית
 בְּרַשִׁינָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֶת הַצְּפָרִן. בְּרִי שְׁתָּהָא נָאָה. יִין קִפְרִיסִין
 שְׁשׁוּרִין בּוּ אֶת הַצְּפָרִן בְּרִי שְׁתָּהָא עֲזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
 לָהּ אֵלָא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּים הָיוּ אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 הָיוּ אֹמְרִים. לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּכְבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: בְּשֵׁנֵי הָיוּ
 אֹמְרִים. גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בְּשִׁלִּישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֶדְתֵּנוּ אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט:
 בְּרַבִּיעֵי הָיוּ אֹמְרִים. אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנֵנוּ הִרְיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשִׁשִּׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְיָ עוֹז הַתְּאֵזֵר אֵף תַּכּוֹן
 תִּכְבֵּל בַּל תִּמּוּט: בְּשִׁבְתֵּנוּ הָיוּ אֹמְרִים. מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת:
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לָבֵא. לַיּוֹם שֶׁכָּלֹו שִׁבְתֵּנוּ וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תִּלְמִידֵי חֲכָמִים וּמְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:
 שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֵלָא בְּנֵיךְ:
 שְׁלוֹם רַב לְאֱהָבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתְךָ:
 לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ:
 יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכּוֹל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּבוֹדֵי
 הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם וּגְדֻלָּנוּ כְּכָל הַמוֹנָם:
 נִאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁהוּא נוֹטָה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם וּמַמְעַל וּשְׁכִינַת עוֹז בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אֶמֶת מְלָכֵנוּ אֶפְסֵם וְזוֹלָתוֹ בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעָתָהּ הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבִיעִת אֵל לְבָבְךָ בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּמַמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

מוסף ליום שביעי של פסח

על פן ונקמה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים ו
 מן הארץ והאלילים ברות יברתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
 לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יקרעו ויפולו. ולכבוד
 שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם ואת עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם
 ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. בפתיב בתורתך יי
 ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי
 אחד ושמו אחד: קדיש יחוס. שיר היחוד ומוזמר של יום.

תפלת מנחה

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי חמלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל
 יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין
 חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: והדר כבוד הודך ודברי
 גפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר ורב טובך
 יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארץ אפים וגדול חסד: טוב יי לכל
 ורחמי על כל מעשיו: יודך יי כל מעשיך וחסידיך יברוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר: סומך יי לכל הנפלים
 וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואפה נותן להם את אכלם
 בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה
 ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים
 ישמיד: תחלת יי ידברפי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ונאחזנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע
 ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי
 אותם אמר יי רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתי בפיך לא
 ימוש מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
 זרעך אמר יי מעתה ועד עולם:

Ein Erlöser kömmt nach Zion, wie
 für alle, die in Jakob reuig von der Schuld
 sich abwenden! — so lautet Gottes Wort.
 Ich begründe dieses, als meinen Bund mit
 ihnen, spricht Gott, mein Geist, der auf dir
 ruhet und meine Worte, die ich in deinen
 Mund gelegt habe, sie sollen nie weichen
 aus deinem Munde, aus deiner Kinder und
 aus deiner spätesten Nachkommen Mund —
 spricht Gott — von nun an, bis in Ewigkeit.